

Sylabus przedmiotu

Przedmiot:	Usprawnianie komunikacji językowej u osób z uszkodzonym narządem słuchu
Kierunek:	Logopedia z audiologią, II stopień [4 sem], stacjonarny, praktyczny, rozpoczęty w: 2012
Tytuł lub szczegółowa nazwa przedmiotu:	Usprawnianie komunikacji językowej u osób z uszkodzonym narządem słuchu
Rok/Semestr:	II/4
Liczba godzin:	15,0
Nauczyciel:	Krakowiak Kazimiera, dr hab.
Forma zajęć:	konwersatorium
Rodzaj zaliczenia:	zaliczenie na ocenę
Punkty ECTS:	2,0
Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS (łącznie liczba godzin w semestrze):	0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie konsultacji 15,0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie zajęć dydaktycznych 0 Przygotowanie się studenta do zajęć dydaktycznych 0 Przygotowanie się studenta do zaliczeń i/lub egzaminów 0 Studiowanie przez studenta literatury przedmiotu
Poziom trudności:	podstawowy
Wstępne wymagania:	Wymagana jest znajomość metody fonogestów.
Metody dydaktyczne:	<ul style="list-style-type: none"> • dyskusja dydaktyczna • metoda sytuacyjna • metody nauczania czynności ruchowych • pokaz
Zakres tematów:	<p>Tematy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Warunki naturalnego przyswajania języka i przyczyny trudności dziecka z uszkodzonym słuchem w przyswajaniu języka i systemu komunikacyjnego . 2. Afonemia/dysfonemia jako przyczyna zablokowania naturalnego procesu przyswajania języka. 3. Asynchronia czynności komunikacyjnych jako główna przyczyna zakłóceń dialogu . 4. Zburzenia mowy u dzieci z uszkodzeniem słuchu niepowodującym dysfonemii 5. Zaburzenia rozwoju mowy u dzieci z dysfonemią umiarkowaną . 6. Zaburzenia rozwoju mowy u dzieci z dysfonemią znaczną . Zaburzenia rozwoju mowy u dzieci z afonemią . 7. Zaburzenia mowy u dzieci z postlingwalnym uszkodzeniem słuchu (ogłuchłych) . 8. Logopedyczny program indywidualnego wychowania językowego dziecka z uszkodzonym słuchem (Program ustawicznego dialogu) . 9. Teoretyczne podstawy programu wychowania językowego . 10. Metoda fonogestów jako sposób przezwyciężenia afonemii i asynchronii w funkcjonowaniu językowym dziecka z uszkodzonym słuchem . 11. Koncepcja solidarnego współuczestnictwa w niepełnosprawności dziecka . 12. Struktura programu wychowania językowego . 13. Zasady wychowania językowego . 14. Struktura indywidualnego programu wychowania (programu ustawicznego dialogu) .
Forma oceniania:	<ul style="list-style-type: none"> • końcowe zaliczenie ustne • obecność na zajęciach • ocena ciągła (bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność)
Literatura:	<p>Domagała-Zyśk E.(red.),<i>Metoda fonogestów w Stanach Zjednoczonych i w Polsce.Wspomaganie rozwoju językowego dzieci i młodzieży z uszkodzonym słuchem</i>,Lublin: Wydawnictwo KUL 2009</p> <p>Krakowiak K.,<i>Studia i szkice o wychowaniu dzieci z uszkodzeniami słuchu</i>,Lublin: Wydawnictwo Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego 2006. Krakowiak K.,</p> <p>Krakowiak K.,<i>Dar języka. Podręcznik metodyki wychowania językowego dzieci i młodzieży z uszkodzeniami narządu słuchu</i>, Lublin: Wyd. KUL 2012.</p> <p>Krakowiak K.,<i>Głuchoniemi czy wielojęzyczni? Problemy osób z uszkodzonym słuchem w przyswajaniu języka</i>, „Neofilolog. Czasopismo Polskiego Towarzystwa Neofilologicznego” nr 36:<i>Niezwykły uczeń – indywidualne potrzeby edukacyjne w nauce języków obcych</i>, red. K. Karpińska-Szaj. Poznań 2011, s.73-89.</p> <p>Krakowiak K., Krakowiak Ł.,<i>Trudności niesłyszących jako wyzwanie do odpowiedzialności i ustawicznego dialogu</i>, [w:] Student niesłyszący we wspólnocie akademickiej. Informator o warunkach edukacji wyższej osób z uszkodzeniami słuchu, red. K. Krakowiak, R. Kołodziejczyk, A. Borowicz, E. Domagała-Zyśk, Lublin: Wyd. KUL 2011, s.8-34.</p> <p>Krakowiak K.,<i>Typologia uszkodzeń słuchu i osób nimi dotkniętych</i>, (w:) S. Grabias, M. Kurkowski (red.) <i>Logopedia. Teoria zaburzeń mowy</i>, Lublin: Wyd. UMCS 2012,s. 215-248.</p>

Dodatkowe informacje:

Celem wykładu jest zapoznanie się studentów z teoretycznymi podstawami i praktycznymi zasadami tworzenia indywidualnych programów wychowania językowego osób z różnymi rodzajami i stopniami uszkodzeń słuchu. Podstawą indywidualnego programu jest wielostronna diagnoza funkcjonowania słuchowo-językowego dziecka oraz analiza warunków wychowania w środowisku. Program przedmiotu ma charakter autorski ; opiera się na koncepcji solidarnego współuczestnictwa logopedy w niepełnosprawności dziecka.